

срѣщалъ съ всички по-млади и събудени селяни. Спечелилъ обичта на всички и си билъ приготвилъ голѣма чета възстаници. Очаквало се само сгоденъ моментъ да вдигнатъ оръжие.

По едно врѣме турската полиция въ Габрово узнала, че Тотю е *комита*. Ходили заптии нѣколко пѣти въ бащината му къща да го хванатъ, но не го намирали. Най-послѣ заплашили бащата, че него ще обѣсятъ, ако не прѣдаде си на си. Горкиятъ баща, нему билъ милъ юначния синъ, но казалъ на турцитѣ, че ще имъ даде голѣмъ *бакшишъ*, ако го хванатъ и му го доведатъ.

Въ това врѣме Тотю се криелъ изъ нашата община. Като узнали това, турцитѣ дошли при баща ми, който билъ кметъ него врѣме и го заплашили, че ще избиятъ всички, ако въ два дена не имъ прѣдаде Тотя. Отговорено имъ било, че ако имъ трѣбва, да си го намѣрятъ. Цѣлата община треперѣла отъ страхъ. А Тотю продължавалъ да се крие. Далечъ отъ с. Топлешъ въ балкана имало една голѣма поляна, заградена съ гѣста гора. Вжтрѣ въ тази гора прѣкарвалъ Тотю. Храна му носилъ единъ селянинъ, който, мисля, и днесъ е живъ. Минали двата дена, нищо не се случило.

Единъ хубавъ пролѣтенъ день цѣлата община грѣмнала. Цѣла рота стражари се движили къмъ с. Топлешъ. Жени и дѣца писнали отъ страхъ — всички мислѣли, че е дошълъ послѣдниятъ часъ. Горкиятъ Тотю билъ прѣдаденъ най-подло! Сжщиятъ онзи селянинъ, който му носилъ хлѣбъ, отишълъ и го прѣдалъ.

Слънцето тъкмо що се показало на изтокъ и